

'הפרח החדש של הדוכסית'

מתזה קצר

עדו סתר

054-5445094

ido.setter@gmail.com

הדמויות:

פרח ישן

פרח חדש

דוכסית

חדר בארמון. בחדר נמצא הפרח הישן של הדוכסית. הוא נבול מאד ומכניס את חפציו לתוך ארגז. נכנס הפרח החדש, עם מזוודה. הוא צעיר, רענן ופורח בשיא תפארתו.

פרח חדש: חשבתי שכבר שיחררו אותך.

הפרח הישן לא עונה וממשיך לארוז.

פרח חדש: יש לך עוד הרבה? (הפרח הישן לא עונה) אני רוצה כבר להיכנס לתפקיד באופן רשמי.

לעזור לך? (ולאחר שהפרח הישן לא עונה, הפרח החדש מנסה לעזור לו)

פרח ישן: אל תיגע בכלום. זה בשביל אשתי.

פרח חדש: אשתך?

פרח ישן: כן. ישלחו את זה לאשתי.

פרח חדש: למה שלא תיקח את זה בעצמך?

פרח ישן: (מפסיק לארוז) אני לא אספיק. אני כבר סיימתי. הדוכסית הבטיחה לי שהיא תשלח את

הארגז לאשתי. כמו שהיא עושה תמיד.

הפרח הישן ממשיך לארוז.

פרח חדש: מה זאת אומרת... מה זאת אומרת תמיד?

פרח ישן: ראית עוד פרחים בארמון הזה?

פרח חדש: רק עכשיו הגעתי.

פרח ישן: רק שנינו כאן. עוד מעט רק אתה תישאר. והשאריות.

פרח חדש: השאריות?

פרח ישן: כן. השאריות. הדוכסית לא אוהבת לזרוק דברים לפח. אז היא מפזרת את השאריות על

השביל. זה דשן מצויין.

פרח חדש: גם אותך היא...

פרח ישן: כן. גם אותי היא תפזר על השביל.

פרח חדש: לי זה לא יקרה.

פרח ישן: כולם אומרים את זה.

פרח חדש: אני אברח.

קולה של הדוכסית נשמע מחוץ לבמה.

דוכסית: להזדקף.

שני הפרחים ממהרים להזדקף. נכנסת הדוכסית.

דוכסית: (לפרח הישן) לא אתה. (הפרח הישן חוזר להשתחוות) תתרגל להיות קרוב לאדמה.

(לפרח החדש) תזדקף עוד. (הפרח החדש מזדקף עוד) עכשיו אפשר לראות אותך.

הדוכסית מקיפה את הפרח החדש ובוחנת אותו.

דוכסית: יש לך גבעול נהדר.

פרח חדש: תודה, הדוכסית.

דוכסית: אתה שומר על עצמך?

פרח חדש: כן, הדוכסית.

דוכסית: שותה כמו שצריך?

פרח חדש: כל היום, הדוכסית.

דוכסית: דשן?

פרח חדש: כל רבע שעה.

דוכסית: בן כמה אתה?

פרח חדש: חמש שעות.

דוכסית: חמש שעות...

הדוכסית מתקרבת לפרח החדש ומרחיחה אותו.

דוכסית: אתה פוחד?

פרח חדש: לא.

דוכסית: יש לך ריח של פחד.

פרח חדש: אני מתרגש.

דוכסית: (מרחיחה אותו) אח, זה... זה... זה...

פרח ישן: גברתי הדוכסית.

דוכסית: (עדיין מרחרחת) אל תפריע.

פרח ישן: גברתי הדוכסית, הארגז.

דוכסית: (עדיין מרחרחת) איזה ארגז?

פרח ישן: הארגז לאשתי.

הדוכסית מפסיקה לרחרח את הפרח החדש.

דוכסית: בסדר. הבטחתי.

פרח ישן: אני רק רוצה לוודא...

דוכסית: הבטחתי. (חוזרת לרחרח את הפרח החדש) אח, זה... זה... הכל נהרס. (לפרח הישן) בגללך.

הדוכסית מתקרבת אל הפרח הישן.

פרח ישן: דוכסית. את הארגז. בבקשה, הדוכסית.

דוכסית: אתה לא חושב שאני אעשה משהו לא הוגן?

פרח ישן: לא, הדוכסית.

דוכסית: ראית שמילאתי את הבקשה האחרונה של הפרח שהיה לפניך.

פרח ישן: כן, הדוכסית.

דוכסית: אז מה גורם לך לחשוב שאני לא אמלא את הבקשה האחרונה שלך? אתה לא עד כדי כך מיוחד.

פרח ישן: לא לא, הדוכסית.

דוכסית: בן כמה אתה?

פרח ישן: כמעט ארבעה ימים, הדוכסית.

דוכסית: וכמה זמן אתה ואישתך נשואים?

פרח ישן: שלושה וחצי ימים. הכרנו ממש לפני שנכנסתי לכאן.

דוכסית: ואתה עדיין אוהב אותה?

פרח ישן: כמו ביום שנפגשנו.

דוכסית: מתגעגע אליה?

פרח ישן: כל הזמן.

דוכסית: היית רוצה לראות אותה שוב?

- פרח ישן:** אפילו לשנייה, הדוכסית. אפילו רק כדי להיפרד.
- דוכסית:** אולי אפשר לסדר את זה.
- פרח ישן:** באמת, הדוכסית?
- דוכסית:** באמת. היית פרח נאמן.
- פרח ישן:** הדוכסית, אני לא יודע מה לומר. תודה רבה. ידעתי שיש לך לב טוב.
- דוכסית:** אתה חושב שיש לי לב טוב?
- פרח ישן:** כן.
- דוכסית:** ממתי אתה חושב את זה?
- פרח ישן:** מהרגע הראשון שנכנסתי לתפקיד. ראיתי את זה בעיניים שלך.
- דוכסית:** (לפרח החדש) אתה רואה? יש לי לב טוב. (לפרח הישן) אני אבקש שיביאו את אשתך לארמון. תוכל להיפרד ולהביא לה את הארגז שלך בעצמך. (לפרח החדש) ואז נישאר רק שנינו.
- פרח חדש:** רק שנינו.

הדוכסית מסמנת לפרח הישן לצאת והוא יוצא. מתקרבת לפרח החדש.

- דוכסית:** נראה לי שאתה מתאים.
- פרח חדש:** מתאים למה, גברתי הדוכסית?
- דוכסית:** מתאים להיות הפרח הנצחי שלי.
- פרח חדש:** הפרח הנצחי שלך, הדוכסית?
- דוכסית:** כן. אתה יכול להיכנס היום לנצח. רוצה?
- פרח חדש:** אני...
- דוכסית:** אתה יודע מה זה נצח?
- פרח חדש:** כן, אבל... איך... איך זה קורה?
- דוכסית:** אתה תראה כשהוא יגיע.
- פרח חדש:** מי יגיע?
- דוכסית:** אל תהיה כל כך רציני. משעמם להיות רציני לנצח. תחייך קצת. כמו שחייכת כשנפגשנו.
- פרח חדש:** חייכתי כשנפגשנו, הדוכסית?
- דוכסית:** כן. חייכת אליי. ידעתי שמצאתי חן בעיניך. לכן הבאתי אותך היום לארמון. דווקא היום. יכולתי להביא כל פרח אחר, אבל הבאתי אותך. אין לך משפחה, נכון?

פרח חדש: לא.

דוכסית: אני דורשת נאמנות מוחלטת.

פרח חדש: בוודאי, הדוכסית.

דוכסית: תחכה לי כאן. אני הולכת להביא לך משהו.

פרח חדש: מה תביאי, הדוכסית?

דוכסית: אתה עוד תראה.

הדוכסית יוצאת.

פרח חדש: תעזור לי לברוח.

פרח ישן: למה? עוד רגע תהפוך להיות הפרח הנצחי של הדוכסית.

פרח חדש: אני לא מאמין לה. היא תפזר אותי על השביל.

פרח ישן: לא.

פרח חדש: יש סיכוי שהיא לא תפזר?

פרח ישן: לפעמים היא מפזרת גם בחצר.

פרח חדש: זה לא מה שאמור לקרות.

פרח ישן: אבל זה קורה לכולנו. ויש לך עוד שלושה ימים וחצי.

פרח חדש: אני לא כמוך. אני צעיר. עדיין לא עשיתי כלום. נולדתי, והיא הביאה אותי הנה. אני

אברח מכאן.

פרח ישן: אי אפשר.

פרח חדש: אני רץ מאד מהר.

פרח ישן: היא תמצא אותך. לא עוזבים את הדוכסית.

פרח חדש: אתה בטח יכול לעזור לי.

פרח ישן: אני לא יכול.

פרח חדש: בבקשה.

פרח ישן: אני לא יכול.

הפרח החדש יורד על ברכיו.

פרח חדש: גם ככה כבר סיימת. תעזוב את העולם עם מעשה אחרון של חסד. אני מתחנן.

פרח ישן: אני לא יכול לעזור לך. ואני גם לא כל כך רוצה.

פרח חדש: למה?

פרח ישן: זה מה שקורה לכולם. למה שזה יקרה לכולם ורק לך לא? אתה לא עד כדי כך מיוחד.

הדוכסית נכנסת עם שק גדול. הפרח החדש ממהר לעמוד. היא זורקת אותו לידיה של הפרח החדש.

דוכסית: הנה. זה יעזור לך להיכנס לנצח. (לפרח הישן) אשתך תהיה כאן עוד כמה דקות.

פרח חדש: אפשר לנסות?

דוכסית: אתה לא מאמין לי?

פרח חדש: בטח שאני מאמין לך.

פרח ישן: הוא לא מאמין.

דוכסית: (לפרח החדש) אתה לא מאמין לי. אולי טעיתי. אולי אתה לא מתאים להיות הפרח הנצחי

שלי. אולי הייתי צריכה לבחור פרח אחר.

פרח חדש: ואם תבחרי פרח אחר, תשחררי אותי?

הדוכסית צוחקת.

דוכסית: אתה רוצה להיות הפרח הנצחי שלי.

פרח חדש: כן, הדוכסית.

דוכסית: ולא תנסה לברוח.

פרח חדש: אני אפילו לא חושב על זה, הדוכסית.

דוכסית: ממילא לא תצליח.

הדוכסית ניגשת לפרח החדש ומרחיחה אותו.

דוכסית: אח, זה... זה...

פרח חדש: רגע, גברתי הדוכסית. אפשר שהוא יתכופף קצת?

דוכסית: הוא כבר מכופף.

פרח חדש: שיתכופף עוד.

פרח ישן: להתכופף, הדוכסית?

דוכסית: קצת.

הפרח הישן מתכופף עוד קצת.

פרח חדש: עוד.

פרח ישן: עוד, הדוכסית?

דוכסית: קצת.

הפרח הישן יורד על ברכיו.

פרח חדש: עוד.

פרח ישן: עוד?

פרח חדש: עוד.

פרח ישן: אין לאן לרדת, גברתי הדוכסית.

דוכסית: תמיד יש לאן לרדת.

הפרח הישן לא כל כך יודע מה לעשות. לאחר כמה רגעים הוא נשכב על הבמה.

דוכסית: (לפרח החדש) איפה היינו? אה. (מרחיחה אותו)

הפרח החדש מתרחק מהדוכסית.

פרח חדש: הוא עדיין מפריע לי. אפשר לחתוך אותו באמצע?

דוכסית: כן.

פרח חדש: לפזר אותו על השביל?

דוכסית: כן.

פרח חדש: ולשרוף את הארגז שלו?

דוכסית: כן. כן. כן.

פרח ישן: הדוכסית, הבטחת.

דוכסית: אז הבטחתי.

פרח ישן: הדוכסית, יש לך לב טוב.

הדוכסית צוחקת. נצמדת לפרח החדש ומתחילה לרחרח אותו. הפרח הישן מתרומם במהירות, חוטף את

השק מהפרח הישן ומפזר עליו את החומר שנמצא בתוכו.
השינוי שעובר על הפרח הישן הוא קיצוני. בתוך כמה רגעים הוא הופך מפרח נבול לפרח צעיר ורענן.

פרח ישן: אני... אני לא מאמין. זה באמת עובד. זה באמת קורה לי.

הפרח החדש מנסה לקחת את השק מהפרח הישן, אולם הפרח הישן גובר עליו בקלות.
הדוכסית מהופנטת אל הפרח הישן. היא מתקדמת אליו ומתחילה לרחרח אותו.

דוכסית: אה, זה... זה...

פרח חדש: ומה איתי? מה עם הריח שלי?

דוכסית: בסדר.

פרח חדש: רק בסדר?

דוכסית: רק בסדר. כי הוא צפוי. אבל הוא – לפני רגע לא נשאר בו כלום ועכשיו... (חוזרת לרחרח

את הפרח הישן)

פרח ישן: למה לא נתת לי את זה קודם?

דוכסית: בשביל מה? בשביל שתברח ותלך לאישתך?

פרח ישן: מה נעשה איתו?

דוכסית: מה שנרצה.

פרח ישן: אולי נחתוך באמצע.

דוכסית: אולי נפזר על השביל.

פרח ישן: אולי נשרוף.

אז היא בטח כבר הגיעה לארמון?

דוכסית: כן. אתה רוצה שאני אפטר ממנה?

פרח ישן: (מתרחק ממנה) לא.

דוכסית: אתה רוצה להיפטר ממנה בעצמך.

פרח ישן: לא. אני רוצה להיפרד ממנה.

דוכסית: למה?

פרח ישן: כי אני אוהב אותה.

דוכסית: אבל אתה הפרח הנצחי שלי. תישאר איתי. אני אעשה בשבילך הכל.

הפרח הישן לא זז.

דוכסית: לך. לך להיפרד ממנה.

הפרח ישן לוקח את הארגז ופונה לצאת. הדוכסית הורגת אותו. לוקחת ממנו את השק.

דוכסית: אל תדאג.

פרח חדש: אבל... אבל למה?

דוכסית: אותי לא עוזבים. (נותנת לו את השק) קח.

הפרח החדש לא לוקח את השק.

פרח חדש: אני עדיין צעיר.

דוכסית: (מרחרחת אותו) אתה מתחיל להזדקן.

פרח חדש: לא נורא. אני אשים את זה מחר.

דוכסית: אתה תשים את זה עכשיו. הוא עוד מעט מגיע.

פרח חדש: מי עוד מעט מגיע?

דוכסית: הצייר המלכותי. הוא יכניס אותך לנצח.

תשים קצת.

פרח חדש: למה?

דוכסית: הגבעול שלך קצת התכוּפף.

פרח חדש: כבר?

דוכסית: תשים קצת.

הפרח החדש מפזר על עצמו מהחומר שנמצא בשק.

הדוכסית לוקחת אותו ומסדרת אותו בפוזה לציור. מרחרחת אותו.

דוכסית: אח, זה...

תשים עוד.

הפרח החדש נשאר קפוא בפוזה בה הדוכסית סידרה אותו, ועל ירידת האור הדוכסית ממשיכה לומר

דוכסית: תשים עוד.

תשים עוד.

תשים עוד.

תשים עוד.

חושך.